

Ddr. Ana Vovk Korže

Dravinjska dolina je učilnica v naravi za geografe

SLIKA 1:
VHOD V RUDNIK ŠEGA

Ddr. Ana Vovk Korže

Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta, Oddelek za geografijo

ana.vovk@um.si

COBISS: 1.04

O Dravinjski dolini

Dravinjska dolina je ime dobila po reki Dravinji, ki teče od vznožja Pohorja do izliva v Dravo in je ena redkih srednje velikih rek v Sloveniji, ki ima v večjem delu svojega toka še vedno razmeroma naravno strugo. Celotna dolina je dolga približno 25 kilometrov, sama reka Dravinja pa približno 70 km, saj uravnano dno doline zaznamuje vijugasti tok reke s številnimi okljuki. Dno doline je zaradi rednih poplav večinoma neposeljeno. Najpomembnejši življenjski prostor so ekstenzivni travniki različnih rastlinskih združb, ki se razlikujejo glede na stopnjo vlažnosti. Na območju Dravinjske doline se razprostirajo območja in točke z naravovarstvenim statusom. Prepoznana so posebna varstvena območja – območja Natura 2000, ekološko pomembna območja, gozdni rezervati in varovalni gozdovi ter naravne vrednote različnih vrst (geološke, geomorfološke, hidrološke, botanične, zoološke, ekosistemske ali oblikovani deli narave), ki so pomembne na lokalni in/ali državni ravni (<http://www.dravinjskadolina.si>).

V nadaljevanju so predstavljeni elementi naravne in kulturne dediščine kot vsebinska podlaga za razumevanje učne regije Dravinjske doline (Projekt Oživimo naravno in kulturno dediščino Dravinjske doline, 2012–2013).

Reka Dravinja izvira pod Pohorjem in vse do izliva v reko Dravo daje pečat pokrajini, skozi katero teče. Reka se vije v svojem ohranjenem prvobitnem toku ter ustvarja pomembne ekosisteme za vlagoljubne rastline in sodi med najpomembnejša bivališča ene najlepših in najbolj pisanih ptic – vodomca. (Vovk Korže s sodel., 2013a) Natura 2000 velik del Dravinjske doline uvršča med pomembna zavarovana območja. Predstavlja razvojno priložnost tega dela Dravinjske doline in je dodatna potrditev, da je narava na tem območju še vedno zelo ohranjena.

Dravinjska dolina se ponaša z izredno biotsko raznovrstnostjo. Dolina je dobila ime po reki Dravinji, eni redkih srednje velikih rek v Sloveniji, ki ima v večjem delu svojega toka še vedno ohranjeno dokaj naravno strugo. V neposredni bližini reke najdejo svoj dom številne drugod že zelo zapostavljene živalske vrste,

Najpomembnejši življenjski prostor so ekstenzivni travniki različnih rastlinskih združb, ki se razlikujejo glede na stopnjo vlažnosti.

Reka se vije v svojem ohranjenem prvobitnem toku ter ustvarja pomembne ekosisteme za vlagoljubne rastline in sodi med najpomembnejša bivališča ene najlepših in najbolj pisanih ptic – vodomca.

Povzetek

V prispevku so predstavljeni rezultati projekta Oživimo naravno in kulturno dediščino Dravinjske doline, ki je potekal v letih 2013 in 2014 v treh občinah Dravinjske doline, in sicer v Makolah, Majšperku in Poljčanah. Rezultat projekta so izdana tiskana gradiva in spletna stran, na kateri so dostopna vsa gradiva. Poudarek prispevka je na prikazu razumevanja naravne in kulturne dediščine za namene izobraževanja, predvsem za geografe. Mnoge občine imajo tovrstno dediščino, vendar je ne zmorejo uspešno predstaviti, zato je primer Dravinjske doline lahko uporabljen kot dobra praksa.

Ključne besede: Dravinjska dolina, naravna dediščina, kulturna dediščina, učne poti, kolesarske poti, turizem.

Dravinja Valley is Nature's Classroom for Geographers

Abstract

The paper presents the results of the project "Let's Revive the Natural and Cultural Heritage of the Dravinja Valley", which was carried out in 2013 and 2014 in three municipalities of the Dravinja Valley, namely in Makole, Majšperk and Poljčane. The project output is the published printed materials and the website, on which all of the materials are accessible. The paper focuses on the understanding of natural and cultural heritage for educational purposes, especially for educating geographers. Many municipalities have such heritage but are unable to present it successfully, which is why Dravinja Valley can serve as an example of good practice.

Key words: Dravinja Valley, natural heritage, cultural heritage, educational trail, cycling routes, tourism.

predvsem ptice, kačji pastirji, plazilci, metulji in številna druga bitja. Na travniku ob reki, tik ob pobočju Boča je opazovalnica za ptice, pridobitev, namenjena predvsem izobraževanju, počitku in opazovanju narave.

Opazovalnica za ptice je le eden od elementov vzpostavljenih učilnic v naravi, ki poleg naravnih značilnosti ponuja še »oazo za oddih« – obnovljen kozolec sredi polja, h kateremu se lahko zatečete ob morebitni nevihti ali si najdete senco in se odpočijete. Tod mimo vodi

Dravinjska kolesarska pot in se nadaljuje vse do občine Makole ter naprej v Majšperk.

Območje Natura 2000

Območje Natura 2000 je ekološko pomembno območje, ki je na ozemlju Evropske unije pomembno za ohranitev ali doseganje ugodnega stanja vrst ptic (posebno varstveno območje) in drugih živalskih ter rastlinskih vrst, njihovih habitatov in habitatnih tipov (posebno ohranitveno območje), katerih ohranitev je v interesu EU. Ekološko pomembno območje je po Zakonu o ohranjanju narave območje habitatnega tipa, dela habitatnega tipa ali večje ekosistemske enote, ki pomembno prispeva k ohranjanju biotske raznovrstnosti.

Na območju občin Poljčane, Makole in Majšperk se razprostirajo tri posebna varstvena območja – območja Natura 2000, in sicer Dravinjska dolina, Dravinja s pritoki ter Boč-Haloze-Donačka gora. Območji Dravinjska dolina in Boč-Haloze-Donačka gora pa sta hkrati tudi ekološko pomembni območji.

Krajinski park Boč-Donačka gora

Na območju občine Poljčane se razprostirajo eno širše zavarovano območje, in sicer Krajinski park Boč-Donačka gora, ter tri ožja zavarovana območja. Med ožje zavarovanimi območji evidentiramo tri naravne rezervate, ki so hkrati tudi pomembni gozdni rezervati, in en naravni spomenik.

Velikonočnica ali veliki kosmatinec

Ker jo navadno opazimo okoli velike noči, so jo ljudje poimenovali velikonočnica. Njeno drugo ime je veliki kosmatinec, saj je v celoti pokrita z dlačicami, ki jo varujejo pred mrazom. Marca in aprila na pobočjih Boča ter v okolici Ponikve zacveti z modrovijoličnim cvetom.

Krajinski park Štatenberg

Pokrajino močno zaznamuje reka Dravinja. Ohranjena struga, poraščena z obrečnim rastjem, je ena najlepših nižinskih rek v Sloveniji. Trstičja, mrtvice, mokrotni travniki, samotna drevesa in mejice ob reki so bivališča številnih živalskih in rastlinskih vrst. V prodnatih, z rastlinami poraslih plitvinah reke Dravinje najdemo platnico, redko in ogroženo ribjo vrsto. Sipke,

erodirane rečne stene so dom vodomca, ki je tudi simbol Dravinjske doline.

Rudnik Šega

Prve podatke o premogovniku Šega zasledimo v Napoleonovih časih, ko so tukaj premog kopali Francozi. Premog je bil znan kot dober kovaški premog z visoko kalorično vrednostjo. Sklepajo, da je premog oligocenske starosti (28 milijonov let). Premog, ki so ga kopali, so imenovali črni, čeprav je bil rjavi. Premog so kopali vse do leta 1963, ko so premogovnik zaprli. Nahajališči premoga v Šegi in Hrastovcu-Klečah spadata v dravinjski premogovni pas.

Šodergraben

Šodergraben ali Kolarnica je soteska na severnem pobočju Plešivca na nadmorski višini 821 m. Najdemo jo nedaleč od jame Belojača. Stene so na 100 metrov dolgem odseku visoke 50 metrov; tam je nastal tudi občasen slap, visok približno 10 metrov. Tukaj je pet manjših podzemnih jam.

Slap Šošterca

Slap Šošterca, kot ga imenujejo domačini, izvira v Šodergrabnu in je visok približno 10 metrov. Ker so stene na 100 metrov dolgem odseku visoke kar 50 metrov, je Šošterca kljub občasni vodi prav veličasten slap.

Jama Belojača

Glede na nastanek ob koncu ledene dobe jamo uvrščajo med mlajše jame. Nastala je v permskem apnencu, za katerega so značilni številni prelomi in tektonska razdrobljenost. Vhod v Belojačo je 20 metrov visoka razpoka, ki vodi v Vhodni, 50 metrov dolgi rov. Desni rokav, po katerem teče potok, je dolg 90 metrov. Levi rokav s tremi nadstropji pa vodi v Krtov rov nad Križišče in Obelisk ter v Blatni rov. Doslej je bilo odkritih več kot 600 metrov rogov, z nekaj zanimivimi sistemi kapnikov. V jami najdemo netopirje, pajke, jamske kobilice, hrošče in vešče. Zlasti je jama pomembna kot zatočišče in prebivališče ogroženih vrst netopirjev, še posebej dolgokrilega netopirja in velikega podkovnjaka.

Premogovnik Hrastovec-Kleče

Nahajališča premoga v Šegi in premogovniku Hrastovec-Kleče spadajo v t. i. dravinjski

Slika 2: Kraška jama Belojača (Foto: A. V. Korže)

premogovni pas, ki se razteza med Pohorjem in vzhodnim podaljškom Karavank. V tem pasu je veliko majhnih nahajališč premoga brez gospodarskega pomena. Pomembnejša nahajališča so Stranice, Zreče, Zbelovo, Hrastovec in Šega. Gre za rjavi premog z vsemi lastnostmi črnega premoga. Zaradi visoke kurilne vrednosti (blizu 7.000 kalorij) je uporaben v metalurgiji, za koksanje in kovaštvo. Premogovnik v Makolah je zajemal sektorja Šega in Hrastovec-Kleče. Delovati je prenehal leta 1963.

Prve podatke o premogovniku Šega zasledimo v Napoleonovih časih, ko so tukaj premog kopali Francozi. Premog je bil znan kot dober kovaški premog z visoko kalorično vrednostjo.

Kraški izvir Toplega potoka v Studenicah

Topli potok se napaja iz treh kraških izvirov nedaleč od samostana v Studenicah. Topli potok je skladno z legendo tesno povezan s samostanom in obiljem vode na tem območju. O njegovi posebnosti priča tudi njegovo nenavadno ime. S pitno vodo iz tega izvira se oskrbuje občini Poljčane in Rogaška Slatina.

Kamnolom v dolini Bele

Dolino potoka Bele, ki se vije ob regionalni cesti med Zgornjimi Poljčanami in Lovnikom, bi lahko imenovali tudi dolina kamnolomov. Dolomit – bela sedimentna kamnina – je poznan pod domačim imenom »poljčanar«, uporabljajo pa ga pri gradnji in posipavanju cest ter za številne druge namene.

Zaščitena drevesa

Drevesa so zaščitena zaradi izjemnih mer, habitusa in starosti ter so ekosistemsko, znanstvenoraziskovalno ali pričevalno pomembna. V naravi se pojavljajo zlasti kot posamezno drevo zunaj gozdnega prostora ter skupina dreves ali posamezno drevo v gozdu, ki zaradi izjemnih lastnosti izstopa v primerjavi z drevesi v okolici. Med njimi so zanimiva Černogova tisa, Švaganova brina in skorš, Pustičekov kostanj, Kosirnikova lipa in Kleka v Studenicah.

Sestrško jezero – učna točka za opazovanje ptic in rastlinstva

Zadrževalnik Medvedce na Dravskem polju je bil v 70. letih 20. stoletja zgrajen z namenom zadrževanja visokih voda reke Polskave. S potopitvijo je nastalo plitvo vodno telo, ki je na zahodni in južni strani bogato zaraščeno s sestoji rogoza, trsta in druge močvirske oziroma obvodne vegetacije. V tem obdobju so tukaj začele gnezditi številne vodne ptice, med katerimi so tudi mnoge ogrožene vrste. Zadrževalnik Medvedce je vse bolj pomemben kot preletna postojanka za selivke, saj se tukaj občasno zadržuje do 7.000 osebkov različnih vrst vodnih ptic.

Cerkev sv. Andreja

Cerkev najdemo v središču Makol v neposredni bližini pokopališča. Prvotno gotosko cerkev v

arhivskih virih prvič omenjajo leta 1375. Od gotoske cerkve je ohranjen prezbiterij, v ladji pa zgolj zidovi, saj je bila barokizirana v času, ko je postala župnijska cerkev, to je po letu 1766. Zunaj je kip nadangela Mihaela.

Kapelica sv. Lenarta

Pokopališka kapela sv. Lenarta je nastala v pozni gotiki, morda na začetku 16. stoletja. Glavni oltar, delo Mihaela Pogačnika, je nastal okrog leta 1730. Kapela je bila nazadnje predelana leta 1930. Po obliki gre za enoladijsko poslopje s poligonalnim prezbiterijem, južno prizidano kapelo in zvonikom z zvonasto čebulasto streho nad vhodno fasado. Na zahodni strani cerkve sta potomka stare vinske trte in zeliščni vrt.

Cerkev sv. Ane

Cerkev so zgradili okoli leta 1300, vendar se je v gotoskem slogu ohranil samo prezbiterij. Ladja, ki v osnovi izvira morda še iz 14. stoletja, je bila v 17. stoletju barokizirana. Cerkev stoji sredi haloških gričev, ob cesti Makole–Stoperce, in je zaradi širokega zvonika vidna daleč naokoli.

Kavklerjeva klet

Na naslovu Jelovec pri Makolah 58 stoji več kot dvesto let stara Kavklerjeva klet. Kavklerjeva klet je zaradi svoje arhitekture v občini Makole in tudi v širšem slovenskem prostoru izjemen kulturni spomenik. V kleti vsako leto priredijo koncert v čast svetemu Urbanu, ki je zavetnik vinogradnikov, vina, viničarjev in sodarjev.

Galerija Dvoršak

Od leta 1997 je v sklopu galerije Dvoršak na Dežnem odprta stalna zbirka skulptur iz varjenega železa kiparja Ivana Dvoršaka. Na ogled je le del skulptur, ki so nastale v najlepšem obdobju umetnikovega ustvarjanja, saj jih je v svojem bogatem ustvarjalnem življenju ustvaril več kot 1.500 in so last najrazličnejših ljubiteljev umetnin po vsem svetu.

Razvaline starega gradu Štatenberg

Pred letom 1263 je imel Štatenberg v posesti vazal Rogaški. Po letu 1299 je Rogaške nasledil

Zadrževalnik Medvedce je vse bolj pomemben kot preletna postojanka za selivke, saj se tukaj občasno zadržuje do 7.000 osebkov različnih vrst vodnih ptic.

Slika 3: Kapelica sv. Lenarta (Foto: A. V. Korže)

Henrik Viltuški, leta 1344 pa sta njegova sinova Ulrik in Henrik od Alrama II. Bistriškega kupila še njegov podedovani delež štatemberškega gospostva. Od njunih dedičev je leta 1352 štatemberško gospostvo obdržal Henrik. Leta 1385 je gospostvo dedoval Hugo VII. Devinski, leta 1399 pa Rajnpreht Walsee. Njih so leta 1451 nasledili Celjski. Grad je ostal v njihovi lasti do leta 1456, ko so izumrli in jih je nasledil Friderik Habsburški.

Dvorec Štatenberg

Dvorec Štatenberg je dal pred letom 1697 zgraditi ambiciozni, premožni in svetovljansko razgledani grof Ignac Maria Attems. Zgrajen je iz štirih dvonadstropnih traktov s poudarjenim osrednjim poslopjem z odprtim stopniščem, v katerem je v pritličju stebrna dvorana, v nadstropju pa viteška dvorana. Levo od viteške dvorane je pet ohranjenih soban s čudovitimi freskami, ki so danes muzejski del gradu. Desno je poročna dvorana, v kateri je mogoče prirediti civilno poroko.

Mišakova domačija

V neposredni bližini Štatemberga je ohranjena kmečka hiša Mišakova domačija. Po videzu, naravnih materialih in funkcionalnosti prostorov kaže, da so ljudje v preteklosti znali podnebne razmere za naselitev upoštevati veliko bolj kot danes. Domačija spada v stavbno dediščino Dravinjskih goric in jo najdemo ob učni poti Štatenberg–Loznica.

Sagadinova domačija (spomenik NOB)

V manjši podeželski vili na Sagadinovem v Pečkah pri Makolah je od leta 1941 v skritem podzemnem bunkerju delovala partizanska bolnišnica. 12. aprila 1945 so nemški vojaki sredi noči vdrli v hišo in pobili Sagadinove. Pokopani so na vrtu hiše, kjer stoji granitni kamen, na katerega je pritrjena plošča z imeni žrtev. Spomenik je bil odkrit 22. julija 1951, hišo in bunker pa so obnovili leta 1959. V hiši sta spominska soba in skriti bunker.

Dominikanski samostan v Studenicah

Rikica Kunšperška je leta 1237 ustanovila samostan dominikank, kar je omogočilo hiter

Slika 4: Dvorec Štatenberg je učna in rekreacijska točka in tudi izreden kulturni spomenik. (Foto: A. Polšak)

razvoj kraja in imenovanje trga Studenice v 14. stoletju. Ker so v samostan vstopala predvsem dekleta bogatega plemiškega rodu, so dominikanke hitro postale precej premožne, tako je njihovo imetje segalo vse od Ptujске Gore in Slivnice do Zbelovega. Cesar Jožef je v času svojega delovanja razpustil samostan, ki je prešel v zasebno last. Leta 1890 so poslopje vse do leta 1948 krepile sestre magdalenke. Nato je bil samostan obsojen na propad in nazadnje obnovljen leta 1980.

Razvaline gradu Studenice

V 16. stoletju je bil na griču zgrajen obrambni grad kot zatočišče pred Turki. Po velikem požaru v Studenicah leta 1788 pa so grad opustili. Ohranjenih je nekaj srednjeveških odprtin, gradnja je pretežno kamnita, stene so debele približno 90 cm. Danes grad uporabljajo kot prireditveni prostor in je delno obnovljen.

Pečnikov mlin v Novakah

Mlin v Novakah, ki obratuje od leta 1962, je prvotno deloval z dvema mlinskima kamnoma, dvema valjčnima strojema in cilindričnimi sejalnimi napravami. Mlin je bil tehnično sodoben, zato so bili Pečnikovi daleč naokrog poznani po kakovostni moki. V mlin so kmetje vozili žito iz širše okolice. Mleli so pšenico, rž, ječmen, ajdo, proseno kašo in koruzo. Danes je mlin ohranjen kot etnološka dediščina.

Dvorec Štatenberg je dal pred letom 1697 zgraditi ambiciozni, premožni in svetovljansko razgledani grof Ignac Maria Attems.

Slika 5: Mišakova domačija je zgodovinska dediščina arhitekture Dravinjskih gorc. (Foto: A. V. Korže)

Kretniška postavljalnica na železniški postaji in železniška postaja – tehniški spomenik

Kretniška postavljalnica je zgodovinski objekt tehniško-arhitekturnega pomena. Postavljena je bila po letu 1910. Osnovne naprave niso ohranjene. Objekt je obnovljen, vendar ne opravlja svoje prvotne funkcije. V sklopu železniške postaje stoji tudi železniško tovorno skladišče, zgrajeno po letu 1845, pri čemer je poslopje ohranilo svojo prvotno podobo.

Zgodovinski spomenik NOB v Poljčanah

Spomenik je pet metrov visok granitni obelisk, postavljen na dvignjeni ploščadi. Odkrili so ga leta 1957. Vkllesanih je 86 imen padlih partizanov, talcev, žrtev fašističnega nasilja, pa tudi tistih, ki so za posledicami naporov in

mučenja umrli kmalu po vojni. Spomenik NOB je vpisan na seznam zgodovinske dediščine in vsako leto ob prazniku upora proti okupatorju (27. aprila) poteka ob spomeniku slovesnost.

Zimetova hiša

V središču Poljčan je ogleda vredna Zimetova hiša iz 19. stoletja, ki je zaradi značilnega tlorisa dobila ime »peglezen«. Hišo krasita bogata neobaročna fasada in urni stolp na strehi.

Zidanice na obronkih Boča in stara stavbna arhitektura

Na obronkih Boča najdemo številna slikovita območja z vinogradi. Ti dajejo odlično kapljico, ki je shranjena v obokanih kletih zidanic. Nekatere zidanice so prav posebne, ker ohranjajo svoje prvine preteklosti.

Kozolec toplar v Čreti

Na travniku ob reki Dravinji stoji dvojni kozolec toplar s tremi pari oken. Dvoetažno leseno konstrukcijo pokriva strma, dvokapna čopasta opečna streha. Konzole, ki iz stebrov odpirajo tramove, so oblikovane dekorativno. Kozolec je značilen gospodarski objekt, ki izvira iz 19. stoletja in predstavlja zanimivo dominantno značilnost pokrajine.

Bazilika Marije Zaveznice na Ptujski gori

Cerkev Marije Zaveznice s plaščem na Ptujski Gori ima poseben liturgični in pastoralni pomen ter je pomemben romarski kraj. Cerkev je bila zgrajena okoli leta 1410. Prva pisna omemba cerkve izvira iz leta 1442, v njej pa je uporabljeno ime Neustift (Nova Štifta). Ustanovitelj cerkve je bil Bernard III. Ptujski, pri gradnji in oskrbi cerkve pa je sodelovalo več plemiških družin, med njimi celjski grof Friderik II., plemiška družina Stubenberg in vitez Žiga Dobrnski. Ker so na Ptujsko Goro vdiral Turki, so prebivalci v času turških vpadov cerkev obdali z visokim obzidjem in obrambnimi stolpi ter tako ustvarili obrambno postojanko (1471–1493). Velja za najlepši slovenski gotski kulturni spomenik.

Starotrška hiša z zeliščnim vrtom in potomko Stare trte z Lenta na Ptujski Gori

Obnovljena starotrška hiša na Ptujski Gori je bila odprta leta 2013. V notranjosti si je ob predhodni najavi mogoče ogledati prostore in opremo. Velja za etnološki muzej starih predmetov. V okolici hiše sta zeliščni vrt in potomka Stare trte.

Koroščeva vila na Vrhah

V register kulturne dediščine je vpisana tudi Koroščeva vila, ki stoji ob cesti med Ptujsko Goro in Majšperkom, južno od zaselka Vrhe. Zgrajena je bila na prehodu iz 19. v 20. stoletje. Vila je kvadratnega tlorisa s poudarjenim osrednjim vhodnim delom z arkadami in nadstropnima stolpoma kvadratnega tlorisa ob straneh.

Razvaline gradu Monsberg – zgodovinska učna pot

Majšperški grad, ki je bil zgrajen na grebenu savinskega gričevja ter na pasu med Dravskim poljem in Dravinjsko dolino, je bil del obrambnega pasu, predvsem pa namenjen obrambi pred napadi ogrskih kraljev. Vse

Cerkev Marije Zaveznice s plaščem na Ptujski Gori ima poseben liturgični in pastoralni pomen ter je pomemben romarski kraj.

Slika 6: Naravna in kulturna dediščina v Dravinjski dolini je učilnica v naravi. (Vir: Projekt, 2012)

okoliške kraje so varovali in nadzirali z majšperškega gradu, ki se je imenoval Mannesperch, Monsberg, Mannsberg, Maunesperch, Mannusperg, Mannsperg in Monsperg. Danes na razvaline gradu vodi učna pot.

Grad Hamre na Bregu

Baročni grad Hamre je bil postavljen tik ob reki Dravinji v naselju Breg v občini Majšperk. Nastal je iz dvora ptujskih minoritov, prvič omenjenega leta 1461. V 19. stoletju je grad prešel v meščanske roke. Danes spada med privlačne izletniške točke Podravja.

Pomen naravne in kulturne dediščine za geografe

Bogata naravna in kulturna dediščina sta bili podlaga za vzpostavitev učne infrastrukture, to je učnih poti, učnih opazovališč in kolesarskih poti. Ob učni infrastrukturi so se razvile izobraževalne destinacije, kot so učni poligon za samooskrbo Dole, razvojni center narave v Poljčanah s trgovinico z domačimi izdelki ter učne kmetije, ki so usmerjene v učni turizem. Razvila se je ponudba na lokalni ravni za potrebe učnega turizma ter izdana so bila gradiva, ki vabijo zlasti geografe, da preverijo teorijo v praksi.

Gradiva o naravni in kulturni dediščini, kolesarskih, učnih in pohodnih poteh ter turistična karta Dravinjske doline so pravo učno gradivo za geografe, saj vsebujejo poleg podatkov še mnoge informacije lokalnega prebivalstva. Izreden pomen teh gradiv je tudi v tem, da so na terenu vzpostavljene vse destinacije, ki so opisane v gradivih, in je tako že pripravljena teorija za uporabo v praksi. V Dravinjski dolini je geografija res živa.

Viri in literatura

1. *Dravinjska dolina*. Dostopno na <http://www.dravinjskadolina.si/> (21. 8. 2015).
2. *Projekt Oživimo naravno in kulturno dediščino Dravinjske doline, 2012–2013*. Evropski sklad na regionalni razvoj. Inštitut za promocijo varstva okolja, vodja projekta Ana Vovk Korže.
3. Vovk Korže, Ana, Lovrenčič, Jelka, Šinkovec, Matic in Erker, Igor, 2013, *Naravna in kulturna dediščina Dravinjske doline*. Argos, Nazarje.
4. Vovk Korže, Ana, Lovrenčič, Jelka, Šinkovec, Matic in Erker, Igor, 2013, *Kolesarske, učne in pohodne poti po Dravinjski dolini*. Argos, Nazarje.
5. Vovk Korže, Ana, Lovrenčič, Jelka, Šinkovec, Matic in Erker, Igor, 2013, *Turistična karta Dravinjske doline*. Argos, Nazarje.
6. Vovk Korže, Ana, 2015, *Prepoznavnost Slovenije z učnimi regijami*. Filozofska fakulteta Maribor, Mednarodni center za ERM, Maribor.